

ДО ЕДНА БЛАГОЧЕСТИВА ДУША: ЗА УПРАЖНЯВАНЕТО В НАЙ - ВАЖНОТО

Ти разбираш вярата като упражняване в доброто и това разбиране е правилно. Досега си се упражнявала в поста, молитвата и милостинята. Това също е правилно - и трите неща са много важни. Постът, молитвата и милостинята са практически израз на вярата, надеждата и любовта. Чрез тях ти показваш преданост на Божиата воля. Същото показваш и с изпълнението на всяка друга Христова заповед. Предаността на Божиата воля е душата на целия ни духовен труд и не само на духовния ни труд и усилие, но и на целия ни живот - на всички наши мисли, чувства и действия. „Слязох от небето” - е казал Христос – „не за да върша Моята воля, а волята на Отца, Който Ме е пратил” (Иоан. 6:38). А в навечерието на Своите страдания, облян с кървава пот, Той се обръща към Бог Отец, казвайки: „Но нека бъде не Моята воля, а Твоята”.

Има много християни, които се стараят да изпълняват целия Божи закон, но при това не са напълно предани на Божиата воля. Когато ги сполетят страдания, те роптаят срещу своя Създател. С това показват, че в тях няма преданост към Бога, че вярата им е повърхностна и че всичките им духовни дела се свеждат до човешки сметки. Затова знай, че упражняването в преданост на Божиата воля е най-важното от всички упражнения. На прага на всеки нов ден казвай: Отче, нека бъде Твоята воля! Също и на прага на всяка нова нощ: Отче, нека бъде Твоята воля! Тръгвайки на работа и връщайки се от нея, казвай пак същото: Отче, нека бъде Твоята воля! И когато си здрава, и когато легнеш болна в постеля, пак: Отче, нека бъде Твоята воля! И когато печелиш, и когато губиш: Отче, нека бъде Твоята воля! И накрая, когато настъпи неизбежният час и застанеш лице в лице с ангела на смъртта, кажи храбро: Нека бъде Твоята воля, Отче мой и Боже мой!